

Být BOŽÍM dítětem

Bůh je můj otec i matka

Víra pro své názvosloví často čerpá příklady z lidské zkušenosti. Když říkáme, že jsme děti Boží, asi to většinou lidí připomene vlastní rodinu. Běžnou rodinu tvoří otec, matka a děti. Každý má v rodině nezastupitelné místo. Když hovoříme o Božích dětech, nemůžeme nemyslet na jejich rodiče. Tady je to kapku složitější, protože Bůh nemá pohlaví, a proto, i když o něm říkáme, že je nebeský Otec, nesmíme zapomenout, že v sobě spojuje obě rodičovské role dohromady. Přistupuje tedy ke svým dětem jako otec i matka.

Božím otčovstvím pak máme na mysli dvě věci: že u něho začíná všechno, co existuje, a že má lidi rád jako své děti, a proto se o ně s láskou stará. Jeho láska může mít nejrozličnější formy. Například:

- Povzbuzení – proroku Jeremiášovi připomínal „Díve, než jsi byl počat v lůně matky, znal jsem tě.“ (Jer 1. 4)
- Útěchu – jak ji zakusil apoštol Pavel po velkých útrapách kvůli hlásání evangelia (z Kor 1).
- Blízkost – těm, které bolí srdce (a nemáj to od infarktu) (Žalm 34).
- Objeví – svůj národ konejší „Nesu tě a držím v náručí.“ (Iz 40) Napomínání – „Nebeský Otec nás vychovává k poúlu na své svatosti.“ (Žid 12)
- Svobodu a zodpovědnost – to je důkaz jeho důvěry k člověku. (Předkládám ti život, nebo smrt, požehnání, nebo kletbu. Vyvol si život, abys žil ty a tvoje potomstvo.) (Dt 30)

Jak být Božím dítětem?

Boží Syn Ježíš však jde ještě dál. Říká, že k tomu, abychom byli Božími dětmi, nestačí pouze víra v to, že Bůh má rád každého. Aby-

chom mohli přijmout jeho nejvzácnější dary, je třeba patřit do „jeho rodiny“. I v pozemské rodině si mezi sebou lidé zpravidla dávají dary užitečnější a hodnotnější než s kamarády či známými. Bůh má nepochybně rád všechny lidi a zahrnuje je mnoha dobry, počínaje darem života. Ale jeho konkrétní, adresné dary více pocítí a ocení ti, kdo uvěřili v jeho osobní lásku, tedy ti, kteří patří do „jeho rodiny“. K tomu je třeba přijmout jeho Syna Ježíše. O takových lidech Bible říká, že dostali moc stát se Božími dětmi.

Ježíš byl ochoten podstoupit jakoukoli námahu, aby lidem přiblížil Boží dobrotu. Ti, kdo v něj uvěřili, jsou s Bohem navěky spojeni ve svátosti křtu. Jsou jeho děti. To je mnohem bližší vztah, než mohli mít s Bohem lidé před Kristem.

Kreditka k nebeskému kontu

Jsi pokřtěná? Pak jsi nejenom dívka, která vyrostla v ženu, možná učitelku, úřednici, herečku a třeba i matku krásných dětí, ale jsi chrámem Ducha Svatého. Máš v sobě posvátný prostor se zvláštní Boží přítomností a zláskala jsi podíl na Boží přirozenosti. Co to znamená? Že si tě Bůh speciálně zamiloval, „přidal si tě mezi své nejlepší přátelé“, „adoptoval si tě“, odpustil ti dědičnou vinu a přijal tě za skutečného člena své rodiny. Dalo by se to přirovnat k tomu, jako by ti Bůh daroval „kreditní kartu“, která tě opravňuje neomezeně čerpat z nebeského konta Boží lásky, požehnání, ochrany, pomoci a síly. Máš na ní nahanou i vstupenku do věčného života, přístup k daru nesmrtelnosti, k nekonečnému štěstí a radosti z Boží slávy a do společenství s ostatními spasenými lidmi. Když nebudeš dost opatrná, můžeš tuto „kارتu“ ztratit, po-

První červen je datum, na které se těší asi všechny děti. Aby to dospělým nebylo líto, mohou ho slavit také, ovšem měli by nějak prokázat, že ještě pořád dětmi jsou. Běžným dospělákům to půjde těžko. Jedna kategorie by se však k dětem počítat mohla. Jsou to ti, kteří se stali dětmi Božími. Zkusme si připomenout, jak se člověk Božím dítětem vlastně stane.

škodit, dokonce ji můžeš i zahodit. Takovou jsi od Boha dostala svobodu. Ale Otec má své děti rád až tak, že když s lítostí přiznají, že jeho dar zmařili, dá jim nový. To člověku přináší status Božího dítěte.

Držet se Boží ruky

Pokud jsi pokřtěná, patříš do Boží rodiny – církve. Patřit mezi lidi s dobrým společným cílem je skvělá věc. Povzbuzuje nás to k setkávání s nebeským Otcem v modlitbě a k přijímání svátostí. V nich nás Ježíš posiluje v boji s hříchem a vybavuje k tomu, abychom v životě volili to, co chce Bůh. Hezky to vyjádřila svatá karmelitka Edita Steinová: „Být Božím dítětem znamená držet se Boží ruky, konat Boží vůli, ne vlastní, vložit všechny starosti a všechnu naději do Otcovy ruky. V tom spočívá svoboda a radost Božího dítěte.“ Jistě, nemusí to být vždy snadné. Ale právě v církvi dostáváme, kromě víry a Bible, i další pomocníky na cestě radostné víry. Rodiče, kamarády, společenství vrstevníků, kněze, příklady svatých. Jsou také další prostředky, které člověku pomáhají zůstat Božím dítětem i jako dospělý. Dobré školy, knížky, písničky, filmy a mnoho dalšího. Je jen na tobě, co si sama vybereš.

P. Vláda Novák

